„ μὲ τὸν εἰζεφόδε παρέλαβε, καὶ δ' ἄπεραν εἰς τὸν λιμένα, καὶ μὲ φρόνησιν ὅλην παρε-
„ δωκὲν φύλακαν, καὶ τοῖς δὲ λαριόταις καὶ ἀθλονομίαν ἀποκαλέσαν. Βιβλ. κ'. „

Πρόσφερε καὶ φιλικός μου ἀποχαιρετισμὸς σὲ κύρ Σταῦρον, κὲ κύρ Μιχάλην, κὲ ὁ ὅσος ρω-
θῆσι γιὰ λόγ μου. Σύμπονα καὶ τὸν κυρ-πάρον μου νὰ μὲ σφάλῃ τὸ γλυκοφίλερο τὸ Δοάμνη μὲ
τὰ σκέλια, γιὰ τὴν τέρψιν κανένα ἀποχαρὶ. Ἤθελα νὰ βρῶ μιὰν κατοίκησιν λέ-
γει· μόνε δὲν ξοχάζομαι γλυκύτερην ἀπὸ ἐκείνην, ὅπου ἐμπιαχτείσανε σαΐλια νὰ σὲ
ὑπουσαφωνήσῃ, ὁ φίλος σου Βηλαέτης. / ἀπὸ Τρίπολιν τῆς 2: ὀκτωβρί 18 1816:-

Πρὸς τὸν Βηλαέτη.

Δράμιτον. Ἐξοχώτατε!

„ Σὲ ὁμνύω φὲ τὴν καλαεὰ φιλίαν μας, ὅλη αὐτὴ ἔχα τὸ δάκρυ στοῦμα, κὲ τὸ ἀχνικόν
κουβούλι σου ἤκ μιὰν ὑπόλεψιν δὲν δὰ ὁ ἄρχα φὲ ὑπουχίαν· μόνε δὶ νὰ κάμω τοῦτο, ὁ-
σὲ ἤμπορά μου δὲν ἔχω λαχὴ ἀπὸ τὴς ἐξιπνοιάδιονας, κὲ τὸ ἀλεχκοί μου κουβούλι, ὅπου
κὶ ἄλλων σοφῶν, μεταβίας ὑπόδοσιδίας καὶ κατασεύσῃ σκυλτέρα ῥωμεοκλεφτιανῶν
λέξεις, χωρὶς κάμμιαν ἰδέαν λόγ, ἢ φυσικὴν χάριν τῆς γλώσσας μας; Ἡυλαβάδ-
νον ὅσοι δὲν ἠδέκησαν φὲ τὴν κόκκα τὴς καὶ δυσάλον κομπόσα χεύρια φὲ τὸ δ' ἄς γερ-
μανικῆς τὸ Δεοδώρ Γαβῆ, κὲ φὲ τὸ ἀθηνοχάριον τὸ Κοεν δαμμέ, ἀλλὰ βαιόνταν οἱ χαιρε-
τοι μὲ ὅλα τὰ δυνατὰ τὸς φὲ κάθε ζέλα κακέρεα, ὅπου ἔχον συγκεκλεῖσῃ οἱ ἄθλοι λυ-
κανοί, κὲ βηλαέρης· μεγάλη δρέλλα· ὁλκὶ ἔχον κὲ κάθε σοκονόδικον, ἐπουδὲ βὶ νὰ κε-
μῆς κακὲ, αὐ λαχὴ μιὰς μεγαλοχολικῆς κεφάς; κὶ ἀφὶ ἀφὶ τὸ νὰ μείς διαφορε-
βιδὲ ἀφὶ τὸς ἀλλῆς, κὲ νὰ χάσῃς τὰ μυαλά σου, κατέκεον ἔνας ν' ἀποκτῆς ὥραν τὸς ἀλ-
λῆς, κὲ νὰ τὰ ἰδῇ ἐκεῖ. Τί ἀποφάσεις, σκεπτόμαι, κύριε φιλομαθής, ὅπου ἐβάλθηκε μιὰν
φορὰν νὰ κτήσῃς τὸ λεξικὸν τὸ Βαρίνου, διὰ νὰ μάθῃς νὰ ὁμιλήσῃς σαλονικιανὰ
μὲ τὸς αὐτὸς τὸ κανεὶς τὸ, κὶ ἀφὶ ἕως ν' ἀποκτήσῃς τὸ, ᾱ, μόνον, ἐξηρμάθηκε, κὲ ἀφ-
χίσε νὰ σκεπτεῖς χωρὶς νὰ τὸν ἀποκτήσῃς οἱ αὐτοὶ ὀλόκληρα, φὲ τὸς ἐξῆς. Ἐμπόρ-
λεμον! ὅσως κὶ αὐ ἔνας, ἀδιαφορῶ, μικὶ πλάκω σοῦ ἀφὶ τὴ γνώμη μου. Σὲ ἤ-
ξεχα μου νὰ εἶχα αὐθεντόκερον μὲ τὴ ἐξοχόδικό σου, μόν' αὐ κὶ δὲν ἔχω τὸ ἀχνικόν
κουβούλι σου, μὲ φθάνει ὅμως ἡ ὄρεξίς μου ὅλα νὰ σὲ γράφω, ἕνας μεγαλύτερος, κὶ σύχ-
ερος φὲ τὸ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὲ ἀποκρίνεσαι κὶ σύ, ἐπουδὲ τὰ γράμματά σου
χάρια ὅπου μὲ σκεπτεῖς τιμὴ, μὲ ἔνας κὶ αὐταρκεσιάδικα, διὰ τὸ λαχταρῶ ἀφὶ τὴ χα-
ρά μου, ὅλαι τ' ἀξιόλογα, ὁ ὅσος ὅλος κὶ φίλος σου Ἰω: Ὀκτωβ. / τῆς 18: 1816: λαρ.

Ἐπιστολὴ γραμματικὴ γραμμένη παρὰ Μιχαήλ Περδικάρη
Ἰατροῦ, πρὸς ἐπίσκοπον κῶν κανῶν.

Ἐπιστολὴ Α'. Ἡ δὲ τοῦ Ἰουκαριώτου πρὸς τὸν πατέρα Ζωλέρην.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ